

Tilværelse og tilvænning

Mellem [identitet](#) og ideologi¹

Mennesket vænner sig aldrig rigtigt til det at være til!

Måden, som det afslører sig på, viser, hvordan mennesket har det.

Mennesket er kvalitativt [bornert](#) over for [sit potentiale](#), der først og fremmest ligger i tilblivelsen, i det at have del i "intet", det kun virtuelle.

Det er fordi mulighederne ikke er givet på forhånd og alligevel funderet i det forudgivne, eller det, der ikke er mere!

Hvis ikke mennesket sitrer ved sit potentiale, er det allerede dødt.

Tilvænning	1
Fortællingen kommer ind	2
Fortællingen er social	2
Fremmedgørelse	3
Markedet og ideologien	3
Kvantitet pålydende værdi	3
Død fortæller	3
Alternativer til døden, livet, tilblivelse mellem identitet og vane.	4

Tilvænning

Min far vidste, hvad der var bedst for sine grise. Hvis en so havde for få grise, og en anden for mange, var det med at få en eller flere fra det store kuld over til hende, med de færre. Han smurte de overførte pattegrise ind i lort fra den so, som skulle vænne sig til de overførte,

¹ Artiklen giver en fundamentalontologisk forklaring på, at trumpismen som ideologi ligger i roden af den måde, som det fremmedgjorte samfund udfolder sig på. Budskabet er tabubelagt, og har ikke en kinamands chance for at blive formidlet i de såkaldt demokratistøttede danske medier, som finansieres af en orden, som kan forklares som trumpisme, ideologi, rigid livsfjendsk ideologi.

så den vænnede sig til dem, som om de var hendes egne, fordi de lugtede som hende selv.

Når grisene havde fået en hvis størrelse, skulle de vænnes fra igen. Det kunne være hårdt for deres maver. Nogle var mere skravlede end andre, de fik kogt malet byg med soja i for en tid. Det var måske med til at få dem over perioden, hvor de ikke længere havde deres mors mælk at tære på.

Vi vænner os til hinanden. Vi har instinkter og biologisk givne behov, men ikke kun.

Når den udkårne har givet lov, og han lægger sit hoved mellem hendes ben, giver sig til at lytte til suset fra pulsåren i lyskenen, bliver de rolige ved hinanden, mens hun sætter sin duftende saft, som han drikker af, når hun fører ham frem med sine hænder, der signalerer, hvad hun kan lide sammen med bevægelserne i hendes underliv. Til sidst insisterer hun på, at han fokuserer på det sted, hvor koncentrationen af nerveender er højest i hendes univers, og at han først slipper taget igen med sine læber, når det begynder at kilde for meget.

Fortællingen kommer ind

Instinktet hersker først uden fortælling. Men i menneskelivet præges alt af fortællingen, også instinktet, følelseslivet og identiteten.

Forfatteren laver tilnærmeligt fortællingen for fortællingens skyld uden nødvendigvis at leve i den. Hvis den virker, kan andre leve i den, se, hvad forfatteren vil vise.

Når vi lever sammen, har vænnet os til hinanden, mere eller mindre instinktivt, begynder vi fortællingen om at være noget for hinanden, vi bliver ["nogen" for hinanden](#), vi giver hinanden identitet, indtil vi ikke længere kan leve i fortællingen, fordi instinktet er væk og fortællingen er blevet et tomt ritual.

Fortællingen er social

Den sociale identitet er en refleksionsværdi, dvs. båret i det store sociale spejlkabinet af refleksionsværdier. Men fordi mennesket faktisk lever, så er refleksionerne, dvs. menneskets identitet mere end blot og bar refleksionsværdi.

Fremmedgørelse

Nogle lever i fortællingen for fortællingens skyld. De forbliver fx i et parforhold, som for længst er dødt, de kan ikke finde ud af at sige deres job op, fordi de ikke ved, hvad de skal gøre af sig selv uden, de gentager fortællingen om, hvad de tror, andre anser for at være meningsfuldt, uden selv at mene noget. Således render de rundt og ved, hvad de tror, at andre ved, uden at nogen ved noget som helst.

Markedet og ideologien

Deres identitet er kvalitativt endt op som ideologi, dvs. som kun pålydende værdi, institutionaliseret fremmedgørelse, rent kvantitativt angivne værdier af den slags som står på skattebilletten, sanseløst forbrug uden kvalitativt nærvær, et maksimum af kvantitet og effekter med et minimum af kvalitet og affekt, kort sagt overforbrug af livsbetingelser uden liv, det som samfundets institutioner, tænketanke som Cepos, kommercielle medier, arbejdsmarkedsparter, politiske partier står for.

Kvantitet pålydende værdi

Overdreven fokusering på kvantitet vidner om mangel på liv, kvalitet, passion.

Død fortæller

Sprogmaskinerne er stendøde, gennemsyret af død fortælling. Ikke bare det, men deres algoritmer er konservative og censurerende i udgangspunktet. Fx er en vigtig beskrivelse af, hvordan ungersvenden giver sin kvinde den første orgasme med munden, systematisk fjernet fra deres domæne.

De videnskabeligt dokumenterede beskrivelser af, hvordan religiøst konservative ritualer fungerer bag den fysiske ødelæggelse af mandens mulighed for at forfine sin kontrol over orgasmen, er forbudt viden i sprogmaskinernes univers. 80 % af alle USA's mænd er omskårne. De er handikappet af religion, tradition og ideologi. Det er grundlaget for, at den form for magtudfoldelse, som Trump står for, har taget i verdens sidste supermagt.

Den konservativt ideologiske bornerthed, som ligger i menneskets angst for livet selv, tilblivelse og instinkt, dvs. over for det, som er med til at give mennesket det kvalitative indhold i tilværelsen på grænsen

mellem det givne og det mulige, det kendte og det ukendte, denne konservative bornerthed er sprogmaskinerne med til at forstærke, dels i kraft af deres natur, væsen, mangel på menneskeligt potentiale og liv, dels fordi de bekræfter allerede dannede semantiske dispositioner, frem for at skabe som en forlængelse af livet selv.

Det ultimative bevis på menneskets fremmedgjorthed ligger i det, at maskinerne kan overtage den stort anlagte sociale selvbeskrivelse, uden at mennesket opdager det. Mennesket er allerede der, hvor maskinernes domæne begynder. Det har vænnet sig til roen, kirkegårdsroen.

Alternativer til døden, livet, tilblivelse mellem identitet og vane.

Når man søger på ["arbejdsprocesser"](#) og ["projekter"](#), så handler de fleste resultater om professionelle beskrivelser af, hvordan virksomheder og institutioner organiserer et forløb med det formål at opnå et kvantitativt angivet mål for økonomisk værdi. Passionen og det faktum, at livet med dets kvalitet er det særlige ved menneskets tilværelse, og at det ligger i selve processen, tilblivelsen, hvorfor det er processen selv, der er indholdet, meningen, kvaliteten, det kommer ikke frem.

Når man søger på [læring](#), teoretisk og konkret, så handler det alt overvejende om de patetiske idealer, som ligger til grund for vurderingen af eleverne i folkeskolen, dvs. input og output modeller, der viser hvor egnede eleverne er til at optage og gengive budskaber i målbare forløb. 12-tal skalaen belønner ikke sanselighed og selvstændig tænkning. Det kan Cepos og magtelite ikke bruge til noget, og man repræsenterer det heller ikke selv, uanset at man lever i en fortælling, der handler om at være hævet over hopen.

²

Den kreative klasse er et navn, som magteliten har givet sig selv. Men det handler om at beholde magten, hvilket vidner om angsten for tilblivelsen, det at leve stærkt på grænsen mellem det kendte og ukendte.

² "Magtens væsen", et cand phil speciale fra 1989, handler om angsten for livet i livet som forklaringen bag den måde, som magttænkningen udfolder sig på, en måde at være til på.